

Martorell (Ag. I, 253; i sovint I, 12, 227, 274; II, 271; III, 205); *benaventurança*: «lo vostre Capità m'ha donat aquest anell, que portàs ací per la pròspera ~ que N. S. a dada en ajuda de V. A.», id. II, 109; «los vostres dies --- fenexquen *benaventuradament*», id. II, 81. *Benaventurós* S. xv (DAg.). — ² «Que venían a ser un registro de funeraria, y de la celebració fundada y adventicia», Macabich, *Feud.*, 27; «espècie de dietari que duia el llibre de la Seu d'Eivissa en el S. XVIII», BDLC IX, 132. — ¹⁰ ³ Des de Llull: «que pusquen *pervenir* a la glòria celestial», *Benedicta Tu*, 303. — ⁴ Completelem la cita lul·liana, que així ho mostra clarament: «Los savis mariners --- de nits establexen guaytes qui guayten la nau que no puxa ésser sobrada per mals homens ni per vent ni per tempestat ni *sobreventa* de terra», *Li. de Cont.* III, 95. El mateix verb cat. *sobrevenir* ja tenia el sentit de 'atacar bruscament', parlant de mals, inconvenients etc.: «per los mals que *sobrevenen*, la fama se pert», *Boeci*, 45; «me *sobreven*c una suor molt freda», *Corbatxo*; «la nit los *sobreven*c ---», *Tirant*, cap. 289. — ⁵ «Mort só si de mi no-us *soué* e que venga a vostra mercè», Llull (*Rims* II, 4).

LLISTA CORRELATIVA DE DERIVATS I COMPOSTOS: *vingut, vengut, venc, vené, vengué, vingué, vinc, vindre, vinre, vins, vin, vinen, vingo, venit, veniu, vién, ven, vénen, venir a, venir a menys, venir 'esdevenir', venir a cap, vinent, propvinent, vinentesa, vingut, vinguda, venguda, +venedís, venible, venidor, veniment, venit, ventura, per aventura, per ventura, bona ventura, si per una ventura, pentura, tenir ventura d'una cosa, venturós, venturosament, venturança, venturat, venturer, ventureta, venturina, ventolina, aventura, a aventura, metre a ventura, bona-ventura, mala-ventura, benaventura, Bonaventura, Ventura, bonaventurat, benaventurat, benaventuradament, desventura, desaventurat, desaventuradament, desventura, desventurat, desventurança, malaventurat, la bonaventura, aventurer, aventurat, aventurer, venturer, aventurós, -rador, -rament, avenir, avenir-se, no saber avenir-se d'una cosa, desavenir-se, desavenir, avenir m., avenir dels discordants, pervindre, esdevenidor, pervenir m., esdevenir m., temps devenidor, avenir-se a una cosa, no se'n sap avenir, no se'n pot avenir, avingut, benavingut, malavingut, avenir 'anar; reeixir; encertar', avinent, fer avinent, avinentment, avinentar, avinentejar, avinentejador, desavinent, desavinentesa, avinença, avinençar, desavinença, avenidor, avènit, avinguda, avenguda, avinentesa, avinentesa, avinentesa, avinentment, advenir, advenedis, advenidís, advenidor, adveniment, advent, adventí, adventici, adventual, esdevenir, entrevenir, entrevenir-se, Llibres d'Entreveniments, estrevenir-se, estreveniment, endevenir, endevenir-se, endevenidor, endevenir-se, esdevenidor, esdeveniment, esdevenença, esdevenir-se, esdevindre, benvingut, benvinguda, benvingut, benvinguda, benventura, circumvenir, contravenir, contravenció, contraventor, contravenint, convenir, covenir, covengut,*

co(n)vé a saber, convé que, convé a, convingut, convenir-li a un, si molt convé, si convé, convenient, covenent, coveniment, descovinent, conveniència, convenença, covenentesa, covenible; convenible, convenièble, convingal, convenivol, desconvenir, desconveniència, desconvenença, desconvenientea, desconveniment, desconvenible, desconvenivol, inconvenient, inconveniència, covenença, convenença, convenençar, convenencier, convenenciós, coveniment, coveniment 'conveni', conveni, convenció, convencional, convencionalisme, convencionalista, convencionalment, convent, covent, coent, conventual, conventualitat, conventualment, conventer, conventicle, conventicel, conventicula, covenar, event, eventual, eventualitat, eveniment, esveniment, esvenidor, intervenir, entrevenir, entervenir, entreveniments, intervenció, +intervencionista, -veniment, -ventor, inventor, invenció, inventiu, -tiva, enventiva, inventar, invent, inventicies, inventació, inventari, inventari, adventari, inventariar, inventariable, inventariació, inventariare, obvenció, obvencional, obventici, obvenir, pervenir, pervindre, un pervingut, perveniment, perveniment, pervenidor, prevenir, previndre, prevenció, preventiu, previngut, previngudament, preventori, preventient, provenir, provinent, provinença, proveniment, provenint, revenir, revingut, revinguda, reveniment, revential, la flor revential, flor devenial, sobrevenir, sobrevenença, sobrevenint, sobrevingut, sobrevinguda, sobreveniment, sobreventa, sovenir, sosvenir, sosvenir, subvenir, subvenció, subvencionar, subvencionador, subvenir, subveniment, hiperbaton, hiperbàtic, benaventurat [n. 1], benaventurança [nota 1], benaventurós [n. 1].

VENJAR, del ll. VINDICĀRE 'reivindicar, reclamar', ³³ 'deslliurar', 'venjar'. □ 1.ª doc.: S. XIII.

«--- Lo rey --- anà-se'n a Tudela de Navarra; e aquí atendà-sse prés de la ciutat --- per 3 jorns ab ses osts --- negú no li exia per batalla --- e ordonà --- que entràs en Navarra dins, e que-s *venjàs* de la onta que li havia feta fer lo rey de Fransa en l'any passat, car, ⁴⁰ sobre treves, li féu entrar ost per Navarra en Aragó --- passà l'ayga d'Ebre ab ponts de barques --- e feren mal per alcaries e per viles», Desclot (fets de 1284, § 130, NCl. IV, 60.12). «La mostela e ---, qui eren del hostal del leopart, --- recomptaren al leopart la desonor que'l rey li havia feta com li hac forçada sa muller --- estant lo leopart en aquesta ira, cogità com se pogués *venjar* del leó, qui tan gran trahició li havia feta»; «una donzella féu una falsia contra la regina --- e aquella donzella havia gran privadança ab lo rey, per la qual --- la regina --- per pahor del rey no-s gosava *venjar* de la donzella», Llull (*Merav.* VII, §6, Ag., 235, 234). «Acusadors e testimonis ésser no poden qui --- foren enemics, per ço que irats no cobedegen noire e, semoguts, no-s vuylen *venjar*: e axí volentat és *querreda* --- tal qui no sia sospitosa per nuylla offesion», fi S. XIII, versió de l'usatge 98 (de l'ed. 1704), AIEC I, 310.9f.

També transitiu amb el sentit de 'compensar (algú), viu o mort, d'una ofensa que se li ha fet'; o bé, amb